

- 7.6. *Miwe narozky*
- 7.6. *Tebi (svátek)*
- 9.6. *Lvíče (narozky)*
- 20.6. *Souri (16 let)*
- 22.6. *Tafird (17 let)*
- 24.6. *Řízek (svátek)*
- 24.6. *Honza (svátek)*
- 24.6. *Pelco (svátek)*
- 30.6. *Natálie (10 let)*

Ajeťák

Občasník 6. střediska Junáka Brno. Časopis není výdělečně činný.

Vyšlo 10.6.2008 v nákladu 70ks.

Uzávěrka příštího čísla bude 5. 9. 2008

Redakce

Šéfredaktora a korektorka: Ges – Martina Tlachová
Sazba: Orwen – Ondřej Veselý, Wizzy – Jonáš Holcner
Redaktoři: Knofla – Irena Janíková, Miwe – Eva Pokorná,
Alwar – Vojta Robotka, Orwen – Ondřej Veselý,
Souri – Eva Klepáčková, Híbou – Karolína Opltová,
Bris – Pavel Kuba, Okeo-Dan Kučera
Ilustrátorka: Miwe – Eva Pokorná

Vydává

6. středisko Junáka „A je to!“, Trýbova 1a, 602 00 Brno
číslo účtu 1800695001/2400 URL: <http://ajeto.wosa.cz>
transakce na účtu: http://www.ebanka.cz/trans_uct/1800695001.html
příspěvky posílejte na adresu ajetak@pandora.cz

AKTUALITY

- Táborníci, blíží se odevzdávání beden (čtvrtek 19.6. 17:00 - 18:00 hod. před klubovnou na Trýbove 1a), a tak neváhejte a začněte balit všechny své vršky i spodky, plyšáky, polštářky, a tak dále a tak dále...
- 20. – 22.6. se uskuteční na tábořišti brigáda rodičů. Vezměte své tatínky, maminky, tetičky a strýččky a přijďte si zastavět.
- A ještě tip pro kulturně založené čtenáře. Ve studiu Lávka na Kraví hoře 1 na vás čeká výstava, na které vystavují svá díla lidé, kteří navštěvují fotografický a výtvarný kroužek (mezi nimi i stará známá Híbou!), v následujícím týdnu od 9. do 13. června budou výstavu doprovázet koncerty amatérských kapel a výstava tam zřejmě bude celé léto až do září. Příjemný kulturní zážitek.
- Blíží se ukončení ankety „Vypadáš hrozně“, a tak hlasujte a zvolte ten nejhorší výraz! Blíží info v rubrice „Vypadáš hrozně“.

Test pro chytré děti

V létě se kočičky opalují na pláži. Která z nich je naivní???

Správná odpověď z minulého Ajeťáka: c)

VYPADÁŠ HROZNE

Vážení čtenáři, a je to tady! Neuvěřitelná nabídka těch nejhrozivějších obličejů všech dob.

Tak neváhejte a hlasujte pro opravdu nejhroznější a nejodpudivější výraz. Je to velmi jednoduché. Hlasovat můžete přes schránku Ajeťáka nebo prostřednictvím internetu zasláním emailu na známou adresu ajetak@pandora.cz. K hlasování použijte obyčejný papír nebo email, uve-

ďte heslo „Vypadáš hrozně“, své jméno a jméno člověka, který podle vás umí udělat ten nejhroznivější výraz.

20. 6. budou výsledky sečteny a člověk s nejhroznivějším ale opravdu nejotřesnějším výrazem bude oceněn věcnou výhrou a všichni, co pro něj hlasovali sladkou odměnou. Tak neváhejte a hlasujte!!! rekapitulace fotek:

Bris

Daisy

Ilei

Kája

Matěj

Souri

Stázka

Julča

Wheb

Sochy v ulicích 23. 5. – 27. 6.

Souri

Také jste si ve městě všimli něčeho nezvyklého? Muž ověšený konvemi, naháč nesoucí dítě, několik podivných rezavých krabic. Možná se tyto artefakty již staly součástí vašeho života – já už pro ně mám i přezdívky:-). Ale víte co jsou vlastně zač? Kdo je do města donesl? A co mají představovat?

S nápadem instalovat sochy v ulicích přišel brněnský sochař Jaromír Gargulák. Na volných prostranstvích Brna můžeme vidět díla českých i zahraničních umělců. Některé sochy pochází

z brněnského Domu umění, jiné z úplně jiných ateliérů či muzeí. „Záměrem je vytvořit již v prvním ročníku putovní trasu, která provede návštěvníky i místní poněkud netradičně pojatou galerií ve veřejném prostoru Brna,“ řekl Jaroslav Hamža z odboru kultury brněnského magistrátu. Výstava soch byla zahájena v rámci projektu Brno - město uprostřed Evropy . Ať už se vám sochy líbí nebo ne, myslím že je to skvělý nápad jak trochu zpestřit šedivou brněnskou atmosféru:-)

Že jste je ještě neviděli?

MEDVÍDĚCÍ KOUTEČEK

Okeo

Milá Medvíďáta,

Konečně tu máme měsíc červen. To znamená, že po tomto měsíci už máme letní prázdniny a pojedeme zase po roce na tábor, kam se zajisté všichni už velmi těšíte. Pokud byste někdo měli nějaké nejasnosti ohledně tábora, tak se zeptejte

na schůzce svého rádce. Jinak co se dalších akcí týče, máme za sebou TTT, které jsme strávili kousek za Brnem v základní škole. Do tábora nás čeká ještě poslední výlet a ten se bude konat 14. 6. Víím, že vás nejvíce zajímá bodování, takže už nebudu zdržovat a mějte se moc fajn!

	S 6.5.	Šutry	S 13.5.	S 20.5.	S 27.5.	V2 31.5.	Celkem duben	Pořadí duben	Docházka duben	Celkem bodů	Celkové pořadí	Celková docházka
Adam	1	65	0	15	5	55	141	3	67%	365	6	68%
Darek	22	-10	-10	17	21	0	40	8	50%	354	8	75%
David	14	65	27	15	10	44	175	2	67%	624	1	79%
Filip	17	65	16	10	17	0	125	4	83%	593	2	71%
Honza	0	0	14	17	21	0	52	6	50%	475	5	71%
Honzík	18	-10	16	17	15	-10	46	7	67%	327	9	71%
Kryštof	-10	-10	14	-10	-10	-10	-36	10	17%	215	10	54%
Matěj	19	52	66	19	22	60	238	1	83%	563	3	92%
Pepík	-10	65	-10	17	-10	50	102	5	50%	528	4	79%
Vojta	23	-10	22	22	-10	-10	37	9	50%	363	7	71%

PŘEVLÍKANDA

Pelco

Pěkná slečna se ladně zhoupla v bocích a otočila se ode mě, aby se upravila v zrcadle výlohy. Dlouhý blond upravený vlasy jí sluší, asi se vydala na sobotní nákupy a nejen to, jako většina krásek v tuhle hodinu ve městě. Aha, to je Hibou, směji se. Pěkná. Tak už se nám schází ti

nejnenápadnější mafiáni z celého okolí. Po schodech k nám přichází opravdu hodně vyzývavá slečna s pánem. V solárku to trochu asi přehnali. Slečna také oslňuje brýlemi typu vosa přes půl obličeje a dokazuje, že opravdu jede na vlně nejnovějšího stylu atraktivních kočiček

k nakousnutí. Miwe člověk pozná až tak ze tří centimetrů, dál ne:) Tak je to zase tady. Po šesti letech přišla zase Převlíkanda.

Jak název napoví, je to hra, ve které je účelem dobře se převléct a pořádně si to užít. A nejen to, taky hra, která má solidně propracovanou a mediálně dopředu zvládnutou legendu, působivý děj a spoustu možností se realizovat. Od luštění šifer, rychlého běhání či boj až po maskování se v davu či vymyšlení těch nejrozmanitějších převleků.

Carducci byli odjakživa špičkou mafiánského prostředí. Dokázali toho udělat i pro obyčejný lidi hodně. Nikdy se nechovali jako zvířata, měli svou noblesu, vždy dávali delší čas na splácení výpalného, likvidovali lidi jen pokud oni sami si mysleli, že mají svou pravdu. Vyjednávali vždy tak, aby všichni byli spokojeni a každý z Carducci dostal tolik, aby si mohl dělat, co chtěl. Francesco Carducci čili Snortlin byl vždy schopnej analytik, taktik, stratég, politik či psycholog, ale i mlátič, pistolník a střelec (také hokejový) a vůbec nejlepší bojovník z Mesiny, prostě Velkej Hráč. Capa de tutti Capi nedělal jen z toho důvodu, že ve svém klanu měl vždycky stoprocentní podporu a tahle loutka stejně vždycky spadala pod naši sekci.

Klan Carducci si zkrátka nikdy na nic nehrál. Nám stačí, když prostě víme.

Sallieri a Luciano byli další dvě dost silné rodiny, zejména pak na poli mistrů převleků. Byly mezi nimi také slavné osobnosti, nechtěl bych nikoho opomenout, většinu jsem ani nepoznal, díky absolutnímu mistrovství, ale upamatoval jsem si ze Sallieri například na bývalého malíře a architekta Eduarda (potomek Leonarda), známého jako Rudý Mlátič, díky své nepřehlédnutelné vizáži a barvě vlasů či Holohlavého Trócu, který vždy držel spolu s Chani – tajemnou Černou Kočkou – motorkářské klany celého města. Byla zde ale i silná hoperská maskovací elita – kráska jménem Souri měla jedinečný talent schovat se do mikiny, která sahala ke kolům stejně jako další slavné postavy tohoto klanu.

Luciano byli zase pověstní svým Kmotrem – kmotrou, jehož zvolení v mafiánské historii znamenalo obrovský zlom. Je to sice muž zvaný Lars Luciano, ale jeho image velmi zarostlé kudrnaté kmotřice dračice vzbudil dokonce i ve svém klanu pochyby o pohlaví svého capo di capo re. Také zde byla silná linie mafiánů zabývající se pravděpodobně magií představovaná vizáží Harryho Pottera alias Okea či Čaroděje Ithriga.

To byly až do oné soboty 19.4.2008 jen legendy. Vědělo se, že něco Velkého visí ve vzduchu, takové zvláštní napětí, které každý, kdo v sobě má alespoň 1.3 litru mafiánské krve pozná. Tajní zpozorněli. Spojky zbystrily. Špehové věděli, že teď je potřeba zatlačit a udělat akci na získání informací. Mnohem více věcí začalo do sebe zapadat a z nejrůznějších částí města jsme měli možnost slyšet o věcech, které dávaly tušit bohatší zítřky.

Je tři čtvrtě na osm, sobota 19.4. a já stojím pod Komerční bankou na náměstí Svobody a čekám až někdo přijde. Má vlastní příprava spočívala v natáčení vlasů a v podstatě jsem měl dvě možnosti, jak dělat nenápadného. První byla varianta v sáčku a košili za potrhleho studenta filozofické fakulty a druhá ve slušivém tričku a bílé bundičce něco mezi metrosexuálem a „hošanem“. V těchto kombinacích se člověk ve městě fakt stydět nemusí.

Postupně přišlo spousta lidí. Nemůžu popsat všechny, většina si s převleky dost vyhrála, a proto to rozhodně stálo za to. Doporučuji shlédnout fotografie na webu.

Náš úkol byl jasný. Najít, co nejvíce virtuálních peněz, které byly na sedmdesáti dvou místech v Brně, které byly v disketách, a pak je proměnit za informace – mrkve, kterých jsme potřebovali, co nejvíc, abychom se dostali do druhé části hry. Na sedmdesát dva míst ukazovalo sedmdesát dva šifer, které jsme dostali na začátku hry. V podstatě byly diskety všude ve městě. Nalézání disket však bylo složitější, protože ostatní klany dělaly totéž a my spolu bojovali.

V osm začal velký boj. Šifry nebyly moc těžké, ale byly na druhou stranu pěkné, žádné složité textové, ale spíše fotky, grafické či prostě jenom v podstatě název daného místa, například sochy. Proto pořád bylo možné někam jít. A byla to zábava, třeba říkat si o té slečně, že je taková jakási trochu, jak bych to řekl, trochu extra, ale on to Lars:), nebo obdivovat, jak někteří tak změnili svou vizáž, že byli prostě poznat na mnohem větší vzdálenost. Prostě bezva. Těžko popisovat konkrétní souboje, to potřeba prožít. V první části bylo supr počasí. Sluníčko, modro, krásné jaro, ale později se začalo zatahovat a připravovat s k bouří. To už Carducci vedli a dostali se k informacím o možnosti velké akce při převozu peněz.

Na Špilberku, tedy v opevněné centrální bance jsme se sešli se spojkou Mašíkem a dostali z banky ven jeho informaci o převozu peněz. Museli jsme ji však dostat ven přes hradby. Křehkou informaci ve formě vajíčka jsme spustili na laně vytvořeného ze šátků a uzlovaček a stále na čele ze všech rodin jsme se vypravili do klubovny na občerstvení ve formě mrkvového salátu. A pak přišla psychicky nejtěžší část. V přívalovém dešti jsme se odhodlali udělat poslední výpad a zajistit si tak vítězství. Přes značné ztráty jsme se museli dostat na Kraví horu za bazén. Rozbahněná cesta a všude voda nebyla pro některé střevisky či módní doplňky to nejlepší. Zima se vkrádala pod deštníky, voda bolela. Měli jsme však dobrého klanového ducha, a tak jsme v dešti dostávali informaci o tom, kde je sklad munice, kterou jsme potřebovali k přepadení transportu. Tuto informaci jsme dostávali ze studny a to tak, že jsme museli přenést jen pomocí svého těla asi 2 litry vody. Když jsme je nanosili, voda vytlačila na povrch studny informaci, že muniční sklad je dále na Kraví hoře. Přepadení skladu byla hračka, byli tam nějací potrhlí vojáci, co stříleli do vzduchu, v podání Daisy a Lídy. Vynesení munice ze skladu už taková sranda nebyla, protože místy byly kaluže s velikostí deseti čtverečních metrů o hloubce nemluvě, možná by se dalo říci, že to celé byla taková jedna velká kaluž. Odtud jsme

poslepu s navaděčem dostali munici na závěrečný boj. Stále přšelo. Všichni byli solidně mokří, někteří jako třeba Bris se nemohli ohnout, a hejbat prsty...ale on stejně určitě simuloval. U ostatních to budu tajit.

A pak přišel útok na transport peněz, který byl dobře střežen policií. Zico, Poppy, Mašík a Mártý tlačili vozík, na kterém byla krabice plná sladkostí. Papírové koule svištěly vzduchem a poté co jsme dokázali synchronizovat palbu, všechny jsme je vybili a zmocnili se peněz. Bylo to velkolepé. Carducci prostě vyhráli. Dokázali něco, co se předtím ještě nikomu nepovedlo. Ostatní týmy dorazily po nás, ale také dokázaly vytěžit z přepadu maximum.

Druhý dorazil klan Luciano a nakonec rodina Sallieri. Jsou to také přece jenom ostřílení mafoši. A dokáží se vyrovnat i s drsnými podmínkami téhle tvrdé sardinské bouřky.

Celkově jistě patří i velký dík organizátorům, kteří už několik měsíců dopředu organizovali v klubovně kampaň s hesly typu „svoje prachy per u svýho bráchy“ a kteří dokázali vymyslet tolik míst v Brně, napsat mnoho šifer. Poté také zorganizovat akci na Kraví hoře i jinde a udělat také spousta práce, která jako vždycky není vidět. Byli to asi Wheb, Zico, Daisy, Mašík, Mártý, Rubby a já nevím, snad i někdo další, ve hře určitě byli vidět i Eršin, Lída, Poppy či kamoš od Mártýho - bych si tak tipnul. Díky, byla to dobrá hra. Chytře vymyšlené. Dobře zorganizované. Díky i samozřejmě všem hráčům. Vytvořili jste bezva prostředí, které opravdu stálo za to si užít.

Rozhodně bych chtěl ještě připomenout všechny klany, snad jsem nikoho nezapomněl.

Carducci: BRIS, WIZY, IRČA, DENČA, HIBOU, KATKA, MAENWIN, JULČA, PELCO, ANDĚLKA, SÁRA, SNORŤA, MIWE

Luciano: LARS, ZAJDA, TAFIRD, EIKO, FRIM, TEBI, ITHRIG, ROWIS, OKEO, JETHRO, ŠNEK, HONZA, TEOŠEK, VOJTA, ADAM

Sallieri: THRAN, CHANI, EDA, SOURI, VIKKI, MIKEŠ, MICHAL, TERKA, MATĚJ, TROCÍK, LŮCA, HONZÍK, PEPA, KRYŠTOF, FILIP, GABČA, KLÁRKA, MIRIAM, MÍŠA

MEDVĚDÍ KOUT

Bris

Milí Medvědi, poslední koutek tohoto školního roku je zde. Bude extrémně krátký, ale taky hodně mimořádný. Nepíšu ho totiž doma, nýbrž na notebooku ve Francii. Jsem zde na výměnném pobytu, a až na počasí je to tu super. Ale to sem nepatří. Do tábora zbývá tak necelej měsíc, takže s bodováním už toho moc udělat nelze, z posledního se už nestane první, ale na prvních

pozicích budou v celkovém součtu rozhodovat detaily. Jen pro informaci: po květnovém bodování byl rozdíl mezi prvním a druhým pouhé tři body. A tři body není nic. Tři body dostanete za všechno vybavení, když mate nebo za tři ušlé kilometry. Proto rozhodnou detaily... Takže si počkejte na druhý táborový oheň, kde proběhne vyhlášení a ocenění těch nejlepších.

Roverský ufobal 2008: Bílá je dobrá!

Bris

Na úvod bych rád řekl, že nemám nic proti střediskovým tričkům, ale nejspíš přinášejí smůlu. Prokázalo se to na pátém ročníku brněnského ufobalového turnaje pro rovery. Proč přinášejí smůlu a proč je bílá dobrá se dovíte v pokračování článku.

Letošní ročník byl již pátým v pořadí. Jako každý rok proběhl v Zamilovaném hájku (Zamilcu) a jako každý rok se ho zúčastnilo velké množství týmů. Letos na louku poblíž baseballového hřiště zamířilo přesně 15 týmů. Týmy byly rozděleny do čtyř základních skupin po čtyřech (jedna logicky po třech) a hrály v oněch skupinách systémem každý s každým. Po základních skupinách vždy první dva z každé skupiny postoupily do dalších fází turnaje, zatímco zbylé týmy se utkaly v tzv. skupině odpad, kde hrály systémem každý s každým. Letošní ročník provázelo nádherné počasí, dobrá nálada a taky zasloužené úspěchy.

Naše středisko bylo jako loni zastoupeno třemi týmy. Oproti loňsku ovšem s jinými cíli a jinými výsledky. Naše týmy se jmenovaly Ufobazar, Hrana a Zbytek. Všechny tři týmy bojovaly a snažily se dosáhnout co nejlepší pozice. Některé byly úspěšnější, některé trochu zaostaly za očekáváním, někteří nezklamali.

<u>Hrana</u>	<u>Ufobazar</u>	<u>Zbytek</u>
Alfi	Bris	Wizy
Thran	Maenvin	Troclík
<i>Kordulka</i>	Alwar	<i>Zajda</i>
Malmed	Frim	<i>Tebi</i>
Snortlin	Xall	Okeo
<i>Knofla</i>	Matěj	Tafird
Orwen	<i>Chani</i>	Rowis

Dál se tenhle článek bude více zabírat týmem, ve kterém jsem hrál já – tudíž týmem Ufobazar. Tohle seskupení lidí spolu nehrálo poprvé. Náš tým vznikl smícháním hráčů ze dvou týmů z loňského ufobalového ročníku (konkrétně z týmů A je to CH a A je to Z). Nově smíchaný tým už spolu hrál (z větší části) na Nížkově 2007, jako A je to 2, ale až letos v květnu nabyl konečného formátu. Zvolil si nový název, pokřik a takhle se plánuje prezentovat na dalších ročnících.

Žádná lama, žádný lazar, ufo – ufo- ufobazar!

1.zápas: Ufobazar – Šampátka 6:3

Už před prvním zápasem jsme si museli převléci trička. Chtěli jsme první zápas sehrát ve střediskovejch, modrejch. Bohužel náš soupeř z Modrého delfína také nastupoval v modrém a nedisponoval takovou zásobou triček jako my. Tak jsme se převlékli do bíleho. Později se to stalo vítězným tahem. Na Šampátka vedená Šampem jsme vlétli jako draci a zásluho křídelních útočníků už v polo-

čase vedli asi 4:1. Po změně stran převzal iniciativu soupeř a my museli bránit náš náskok, kterej se ztenčoval. Vyrovnání jsme naštěstí nepřipustili a Šampátkům připravili největší prohru na turnaji.

2. zápas: Ufobazar – Ted' jsme přišli 2:3

Proti soupeři hrajícím ve žluté jsme už mohli hrát v modré. To jsme ještě nevěděli, že v modré se prohrává. Největší hrozbou soupeře byl Cvrček pověstný svými úspěšnými střelami z velké vzdálenosti. Celkové statistiky mluví jasně. Cvrček dal 14 gólů, na další 4 nahrál. Celkem jejich tým nastřílel 23 gólů. Všechno hráli přes něj. Proto jsme se rozhodli, že si jejich střelce budeme více než hlídat. V první půli se o něj staral Alwar, v druhé jsem ho zaměstnával já. Pomohlo to, ale ne moc. Cvrček nám dal 3 góly a náš tým poprvé prohrál.

3. zápas. Ufobazar – Zblitek 8:2

Poslední zápas ve skupině nám nabídl čistě dětský tým, který na konec obsadil poslední místo na turnaji. Jedině výhra nám zajišťovala postup do dalších fází turnaje a současně vyhnutí se odpadové skupině. A proto jsme se na outsidersera hrajícím v černé, navíc s Ilei v týmu, vrhli a zápas jsme proměnili v exhibici. Výsledek 8:2 mluví za vše. Tímhle zápasem jsme splnili cíl, který jsme si dali na začátku: Nehrát ve skupině odpad a postoupit do výkonnostně střední skupiny.

Skupina	Ted' jsme přišli	Ufobazar	Zblitek	Sampátka	BODY	SKORE	Rozdíl skóre	PORADI
"C"								
Ted' jsme přišli	3 : 2	6 : 2	3 : 2		6	12 : 6	6	1.
Ufobazar	2 : 3	8 : 2	6 : 3		4	16 : 8	8	2.
Zblitek	2 : 6	2 : 8	0 : 2		0	4 : 16	-12	3.
Šampátka	2 : 3	3 : 6	2 : 0		2	7 : 9	-2	3.

Jak si vedly ostatní naše dva týmy ve svých základních skupinách?

Skupina	Orion	Hrana	Kafé	Odpad	BODY	SKORE	Rozdíl skóre	PORADI
"A"								
Hrana	2 : 6	5 : 1	1 : 1		3	8 : 8	0	3.

Skupina	Hot Dogs	Zabijácké veverky	Zbytek	Tragédi	BODY	SKORE	Rozdíl skóre	PORADI
"B"								
Zbytek	0 : 10	0 : 8	0 : 4		0	0 : 22	-22	4.

4. zápas Ufobazar – Tamara 1:10

Lepší zapomenout. Totální kiks, kolaps, zmatek a k tomu: zase ty modrá trika. V našem prvním zápase v průběžné skupině Y jsme dostali pořádnou facku. Nenašli jsme recept jak překonat jejich brankáře, který byl vyhlášen nejlepším brankářem turnaje. Brankář čaroval i v jiných zápasech

protože tým Tamary inkasoval pouze 19 gólů za celý turnaj a po úspěšném penaltovém rozstřelu obsadil konečně bronzové místo. Příště jim máme co vrátet.

5. zápas: Ufobazar – Radioaktivní odpad 2:2

Po facce od Tamary jsme podobný zážitek už nechtěli zažít. Důsledně jsme bránili, naše útoky byly smrtící a tak jsme s naším přemožitelem z Nížkova (prohráli jsme strašně moc:1) hráli vyrovnanou partii. Nemusím snad ani psát, že modré trička jsme na sebe už neoblékli.

6. zápas: Ufobazar – Zabijácké veverky 1:2

Výjimka potvrzující pravidlo. Hráli jsme v bílé a stejně prohráli. Ovšem sehráli jsme zápas dvou úplně odlišných poločasů. První jsme prohráli 0:2 a do druhého jsme udělali nějaké změny. Alwar vystřídal v bráně jinak neomylného Maenvina a v druhé polovině jsme Veverky naprosto přehrávali. Bohužel z několika kolotočů a závarů před jejich bránou jsme vytěžili pouze jeden gól. Na druhou stranu je potřeba říci, že Veverky měli náramně vhodně složený tým. Nechyběla zkušenost ani dravé mládí. Jinak zápas to byl náramnej.

Skupina "Y"	Odpad	Zabijácké veverky	Ufobazar	Tamara	BODY	SKORE	Rozdíl skóre	PORADI
Odpad	0 : 0	1 : 4	2 : 2	2 : 6	1	5 : 12	-7	3.
Zabijácké veverky	4 : 1	0 : 0	2 : 1	2 : 6	4	8 : 8	0	2.
Ufobazar	2 : 2	1 : 2	0 : 0	1 : 10	1	4 : 14	-10	4.
Tamara	6 : 2	6 : 2	10 : 1	0 : 0	6	22 : 5	17	1.

7. zápas: Ufobazar – Telefonní číslo 4:3

Díky čtvrtému místu ve skupině Y jsme se utkali s třetím ze skupiny X. Bylo to Telefonní číslo. Už se hrálo o všechno – o celkové umístění. Na vítěze tohoto zápasu čekal souboj o 5. místo, ten kdo by prohrál, bojoval by o místo 7. Náš tým, opět v bílém, měl jako vždy skvělý 1. poločas. Soupeře jsme naprosto převálcovali a už se viděli jako vítězové. Ve druhém poločase, to ovšem bylo Telefonní číslo, kdo snižoval a snižoval a nebýt skvělých Maenvinových zákroků, tak bychom zápas prohráli. Naštěstí zafungovala síla bílého trička a hvizd rozhodčího ukončil zápas a započal naši radost.

8. zápas: Ufobazar – Radioaktivní odpad 6:4

Náš poslední zápas probíhal hodně podobně jako předcházející zápas proti Telefonnímu číslu. 1. poločas byl v naší režii, ve druhém vládl soupeř. Zápas mohl být daleko klidnější, kdyby rozhodčí neuznal neregulérní gól. Radioaktivní odpad hrál více než agresivně. Fauloval, prorážel zónu, chtěl vyhrát. Ale nevyhrál. Opět nás strašně moc podržel Maenvin. Byl si až tak jistý výhrou, že si dovolil jeden vlastní gól. Když rozhodčí pískl do píšťalky a ukončil zápas, bylo jasno. Jsme pátí. Po loňském třináctém místě jsme si nečekaně polepšili.

Jak se bojovalo ve skupině odpad?

	Díra v tichu	Zblítek	Šampátka	Tragédi	Zbytek	Hrana	Kafé	BODY	SKORE
Hrana	7:2	11:2	5:4	5:1	5:0		5:1	12	38:10
Zbytek	3:3	2:1	4:1	0:4		0:5	3:2	7	12:16

Hrana nakonec skupinu odpad vyhrála a obsadila celkově 9. místo a tým Zbytek obsadil celkově 11. místo.

Srovnání našich třech týmů

Název týmu	Ufobazar	Hrana	Zbytek
Celkové umístění	5	9	11
Získané body	9	15	7
Celkem zápasů	8	8	8
Vyhraných zápasů	4	6	3
Prohraných zápasů	3	1	4
Remíz	1	1	1
Vstřelených gólů	30	46	12
Obdržených gólů	29	17	34
Největší výhra	8:2	11:2	4:1
Největší prohra	1:10	2:6	0:10
Nejllepší střelec	Frim - 9	Thran - 15	Rowis - 7
Nejllepší nahrávač	Frim, Mat, Alw, Chani-5	Malmed-13	Wizy-5
Lídr kanadského bodování	Frim - 14	Thran-23	Rowis-9

DÍVČÍ KOUTEK

Hibou

Ťuky, ťuk, ťuky, ťuk...myslím, že ani nemusím říkat, kdo to klepe. Tvrdý táborový trénink většina z vás zdárně absolvovala a dokonce ho přežila, takže pravděpodobnost, že nedojdete k újmě na táboře, je velmi vysoká. V tuto chvíli už nezbývá než dořešit věci týkající se uzavírání značek a balení bedny (v některých případech kufru) na tábor a už to tady bude. Ta věc, na kterou jste všechny netrpělivě čekaly, starší 27. a mladší 28., že je to za pár? No, proto o tom přece mluvím.

Květen proběhl ve znamení stop a zdravotní péče a s bodováním jste již byly seznámeny na oddílovce. Musím uznat, že na předních příčkách se většinou pohybují ti samí lidé, většinou takoví,

kteří mají stoprocentní účast a nebo se alespoň omlouvají, to dělá doopravdy hodně. Nicméně, teď už vám žádné omlouvání nepomůže, to co jste nestihly doteď už nejspíš v následujícím měsíci nedoženete, ale nevěšťte hlavu, příští rok může být všechno úplně jinak. Některé z vás měly trochu problémy s účastí a téměř se nedostaly na tábor, ale vypadá to, že to bude mít šťastný konec. Takže do prázdnin už nám zbývá jen dvě schůzky a jeden výlet a také odvoz beden, na který byste rozhodně měly dopravit svá zavazadla, pokud nepoletíte letadlem, nepoplují lodí, či je nepošlete v balíku. Nezbývá než zamávat škole a vrhnout se do toho, co bude dál.

KOUTEK POEZIE

Souri

Ahoj milí čtenáři,
nevím jak vy, ale já už se nemůžu dočkat prázdnin. Upřímně doufám, že se nám podaří bez úhony proplout těmi posledními dny otravné školy a zakotvit až na táboře, popřípadě na nějakém jiném nádherném místě (ale neříkejte, že

znáte něco lepšího než je Bohdalov:-)). Abychom to snadněji přežili, našla jsem dvě básně se šťastným koncem. Obě jsou od estonského básníka Juhana Viidinga. Navazují na sebe, tak si přečtete napřed tu první. Hezký zbytek školního roku.

Balada o lidech a penězích

Spisovatel, který vydělával málo,
příliš často navštěvoval hospodu.
Jaanuse to brzy lásku ženy stálo,
odtud byl už jenom krůček k rozvodu.

Vivi se však dlouho netrápila žaly –
další spisovatel oženil se s ní.
Pro společný život si hned pronajali
pěknou, zachovalou vilu secesní.

Jaanus platil alimony. Nová story
začala a všechno bylo v pořádku.
Maanus ji měl rád a nemiloval spory,
a tak žili život jako pohádku.

Vivi si jen v duchu pomyslela: Nuže –
pouze jedno písmenko se vymění,
ale jaký vliv má na povahu muže!
Zvolit správné jméno, to je umění.

A co dělal Jaanus? Chystal nové drama,
pilně psal a navštěvoval archivy.
Měl kde spát a včerejšek byl za horama,
takže zvolna zapomněl i na Vivi.

Alimony rostly, překvapená Vivi
zmohla se jen na pár prozaických vět:
„Peněz jako šlupek! Učiněné divy –
zdá se, že už dobyt divadelní svět.“

A co Maanus? Chudák brzy nechal psaní,
zlenivěl a rezignoval na vlohy,
a pak začal chřádnout, takže jeho paní
ze žalu mu nasadila parohy.

Aby příběh získal naučení, zkrátka
osmyslil se, nelze skončit jinak než:
to, co dáváš, je jen nepatrná splátka
za všechno, co od života dostaneš.

Balada o lidech a fracích

Jaanus s Maanusem se nikdy nepotkával,
nebyl v tom však žádný záměr ani plán,
prostě nechodili tam, kde bývá nával.
Jenom blázen chodí tam, kam není zván.

Jaanus nevěděl, co Vivi vyváděla,
netušil, že Maanus prudkou vášní vzplál
k víle Káje, dívce výstavního těla.
Ale my to víme. Hle co bylo dál:

Zimní večer, štědrý na závěje sněhu
– zrovna když se Jaanus klohnul s večerí –
vnesl trochu oživení do příběhu:
někdo zazvonil a bušil do dveří.

Před domem se klátil Maanus, širák v týle,
pěkně pod parou a celý nakřivo.
„Je to vážně Maanus? Nešálí mě brýle?
Doufám, že mě nejde pozvat na pivo!“

Jaanus hleděl dolů oknem. „Co když Vivi....
Maanus mi jde oznámit, že umřela...“
Mírně zkroutěn představou té perspektivy
otevřel.. Leč Maanus spustil zvesela:

„Hele ty máš frak - a já se zítra žením,“
ozvalo se z šampaňského oblaku,
„Vid' že mi ho půjčíš? Však víš, s dovolením –
nebylo by marné přijít ve fraku...“

„Žádstivým – pravil Jaanus - bývá přáno.“
Manus manum lavat, pomyslel si pak.
„Večer někdy bývá moudřejší než ráno.“
A pak šel a vyndal z almary svůj frak.

Dal ho Maanusovi: „Býval mého otce..
Můžeš si ho nechat. Nos ho ve zdraví!“
A pak zavřel dveře a přičichl si k vodce,
připil sobě a všem, kdo jsou laskaví.

Ráno doručila pošta oznámení,
přišel balík rovnou z Paříže. Posílá ho bratr.
„Zřejmě si mě cení.“

Hlavně když s tím nejsou žádně potíže.

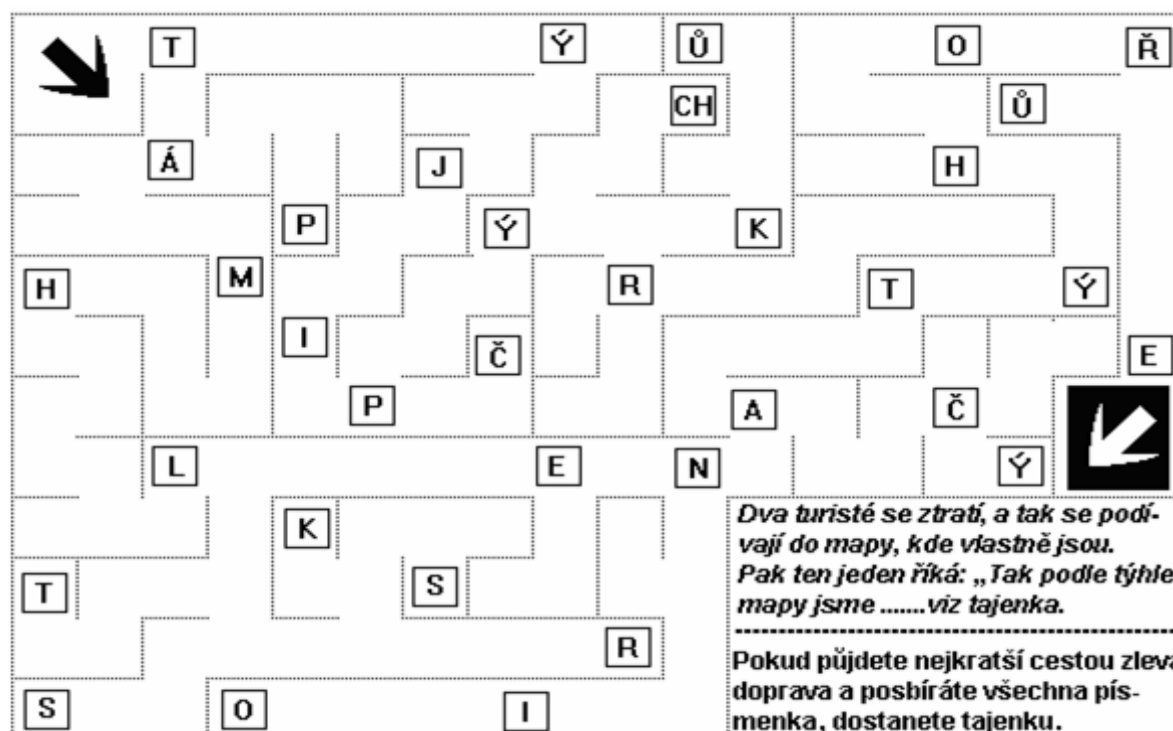
„Copak se to dneska děje za zázraky!“
Jaanus užasl, když balík otevřel.
„Ach ten zlatý bratr! Posílá mi fraky!
Jeden celý černý, druhý čistá běl!“

Aby příběh získal naučení, zkrátka
osmyslil se, nelze skončit jinak než:
To co dáváš, je jen nepatrná splátka
za všechno, co od života dostaneš.

LUŠTĚNINY

Bris a Okeo

Před táborem Vám už nehodláme zbytečně zatěžovat hlavu těžkou křížovkou, proto pro Vás máme přichystané lehoučké bludiště. Když projdete zleva doprava co nejkratší cestou, vyjde Vám tajenka, která napoví, kde se nachází oba turisté z tajenky

PŘÍBĚH NA POKRAČOVÁNÍ

Houri a Sibou

část VI.

Co se stalo minule?

Naši kamarádi skaut Štěně a rádkyně Pampe-liška se vydali najít právoplatného dědice trůnu

království Škytózie. K vládě se totiž dostal zlý bratr krále Felix Frankenstein. Jejich mise je bohužel odhalena a jsou pronásledováni vojáky. Na poslední chvíli se pokusí ukrýt v lese, ale jsou zajati Felixovou gardou. Neví co se s nimi bude dít a mají strach.

Felixova garda odtáhla Štěně a Pampelišku dolů k ohništi, kde je přivázali ke stromu velkým tlustým lanem. Oslík se sice bránil svými ztepilými nožkami a snažil se nepřátele pokousat, ale svázali mu tlamu. Po té znovu rozdělali oheň, vytáhli kožené vaky s podivně zapáchající tekutinou, kterou začali všichni mohutně lokat a za chvíli už se po celém tábořišti ozýval hurónský smích.

„To jsme se dostali do pěkné bryndy, Pampeliško,“ zašeptal Štěně. Oslík po nich vyděšeně mžoural svýma očkami a nervózně přešlápl. „Co teď ale budeme dělat?“ strchovala se Pampeliška.

„Žádný strach děvenko,“ pravil opilý voják potácející se kolem nich, „hned jak se zítra probereme, dovedeme tebe i tvé nemožné společníky do chládku našeho královského vězení Meradenu. A kdybys náhodou měla zájem, milerád navštívím tvou celu.“ Pampeliška musela vypadat, že se jí udělalo hodně špatně, protože voják jen zakroutil hlavou, pronesl něco ve smyslu „Vždyť přece nejsem tak špatná partie!“ a odpotácel se směrem k ostatním vojákům. „Doufám, že toho chlíváka už nikdy nevidíme. Musíme se pokusit o útek, jinak bude princ hopsat s vílami ještě hodně dlouho. Bude to chtít plán, ti vrahouni vypadají, že jsou docela při síle, povalili na zem i mě a to jsem jeden z nejsilnějších v oddíle.“ Pampeliška se při vzpomínce na fešáka Huga posměšně ušklíbala. „Nemysli si, že jsem si nevšiml toho tvého úšklebku.“ „Nezlob se, já si jen myslím, že existují i mnohem silnější lidi než jsi ty.“ „To myslíš jako Huga?“ „Netahej do toho Huga. Ale když už jsme u toho, rozhodně je silnější než ty.“ „Taky jsem neřikal, že jsem nejsilnější na světě. Hugo je možná silnej, ale co je mnohem víc je, že je blbej.“ „To už trochu přeháníš, ne? Já ti taky neřekla, že seš

otravnej!“ „Ts, abys věděla, ty seš zase docela dost rozmazlená.“ „Od tebe mě nějaká taková poznámka nemůže rozhodit, ty záškvaro!“ „Už mám toho všeho zachraňování dost, postarej se o sebe sama.“ „O jakým zachraňování to mluvíš. Zatím jsi nám spíš jen uškodil.“ „Nápodobně.“

Jejich hádku přerušilo zahýkání oslíka, kterému se podařilo prokousat provaz na tlamě. „Pampeliško, podívej! Ten oslík je ale chytrák!“ „Rozhodně větší než ty.“ „Ne, vážně, překoušeme naše provazy.“ „To myslíš vážně? Nemůžeme přece srovnávat naše zuby s oslími!“ „Chápu, že ty nechceš mít předkus, ale já se o to aspoň pokusím!“ Při svitu měsíce sklonil štěně hlavu k provazu, uchopil jej mezi zuby a začal hlodat. Pampeliška znechuceně odvrátila hlavu.

Všichni už dávno podřimovali, ale Štěně pořád vytrvale hryzal do provazu. Nad ránem byl ale už tak unavený, že usnul s provazem zaseknutým mezi zuby. Probudilo ho až bolestivé kopnutí od jednoho z členů gardy. Pampeliška se na něj pohrdlivě dívala. „Tady se někdo očividně pokusil o útek, půlčíku.“ Štěně byl překvapený, že na vojákovi nejsou vidět žádné známky kocoviny. Ohradil se: „Nejspíš se mi jen něco zdálo. Už od dětství mám občas sen, že jsem králík a ráno se probouzím s prokousanými prostěradly.“ „No v případě, že by jsi měl ještě někdy nějaké sny o překousávání pout, mám moc rád králíčí ragú.“ Zbytek gardy se zachechtal. Snídani nedostali, jen je svázané přehodili přes koňské hřbety. Cesta to byla nepříjemná, obzvláště, když stoupali do prudkých kopců a šplhali na skály. Po několika úmorných hodinách se před nimi objevila pevnost Meraden. Tyčila se na samém vrcholku strmé skály, obehnána vodním příkopem. Byla vystavěna z obrovských černých kamenných kvádrů a neměla žádná okna. „No nazdar,“ hlesl Štěně, když se za nimi zavřela těžká železná vrata.

Zůstanou navždy uvěznění v tmavé kobce Meradenu? Co se stane s oslem? Navštíví Pampeliščinu celu onen chlípnik? Nebo se podhrabou z vězení jen pomocí rybí kůstky?

Čtěte i příště.

↓↓ Následující příspěvek neprošel žádnými redakčními úpravami. ↓↓

6° vnitřního zmatku

6.stupeň – Odraz v zrcadle

// Šedá myška //

Tafel
+
Masa

Bylo obvyklé páteční ráno. Venku teprve vykukovaly první paprsky slunce, ptáci zase začali zpívat svou jarní píseň a rostliny už otevíraly své barevné květy, když v tom se místností malého domku u přírody rozlehlo zvonění budíku. Dívka ležící vedle na posteli ho ospale zaklapla, lehce zakňourala a dlouze zívla. Není divu, tahle brzo vstávat není vůbec zdravé. Ale je to její volba. Nikdo ji k tomu nenutil. Vylezla z teploučké postele a nasměrovala si to do koupelny. Tam vykonala pár obvyklých věcí, které se dělají ráno – vyčistila si zuby, umyla si obličej a učesala se. Člověk by řekl, že se ještě nalíčí, ale neudělala to. Ne že by byla ošklivá, ba byla naopak překrásná. Ale proč by měla? Přece se nikdy nemalovala. Neměla to zapotřebí, když je celý den venku v přírodě nebo pracuje na své zahradě. Ale beztak by to nikoho nezajímalo, kdyby si třeba jen nalíčila oči. Málokdo si jí vůbec všiml, když kolem něho prošla. Každý den se obléká do černé, nechává si vlasy rozpustilé a prosté, s nikým neprohodí víc než pár slov. Do školy už taky nechodila. Stačilo jí základní vzdělání a pár článků pro pěstování květin. Prostě to byla taková šedá myška ve světě barevných variací.

Už se chýlilo k pravému poledni. Takové vedro a sucho v jaru si snad nikdo nepamatoval. Možná jen ti nejstarší z nás. A to už jen stěží, když už jejich paměť není taková, jaká bývávala za jejich mládí. Většina lidí seděla doma v chládku u televize a popíjeli nějaký koktejl dle jejich gusta, anebo si alespoň v kancelářích pustili klimatizaci, aby měli na práci chladnou hlavu. Ale dívka v černém stála uprostřed své zahrádky a zalévala prvosenky, které se objevily na její zahrádce před pár dny. Měla z nich radost,

neboť to byly její nejoblíbenější květiny. Připomínaly jí nový začátek. Novou sílu. Nové odhodlání. Najednou za sebou uslyšela hlasy. Ohlédla se. Viděla svého souseda, jak si povídá s nějakou dívkou jejího věku.

„Ahoj Majko.“

„Dobrý den pane Štěpničko.“

„Ale prosím tě, přeci mi nemusíš vykat, ne? Říkej mi prostě Lukáši.“

„Ehm...dobře...Lukáši. Můj otec mě poslal, že si u tebe zapomněl mobil.“

„Á, ano. Mám ho tady. Tady ho máš. Jsem si říkal, jestli si pro něj pojede sám anebo...zda pro něj pošle tu krásku, se kterou mě nedávno seznámil. Heh, ty se červenáš?“

„Ééé...ne...nevím. Asi je moc horko.“

„Ano, i mně bylo horko... ale teď je mi docela najednou příjemně...když se tak na tebe dívám.“

„Ale prosím tě...neříkej takový věci...já se pak stydím...“

„Nemáš přece za co. Víš co, co se takhle někdy někam zchladit...znáš Peklo, ten klub?“

„A-ano... počkat. Ty mě zveš na rande?“

„Ehm... dá se to tak říct. Šla bys tam tedy se mnou zítra?“

„Určitě! A moc ráda!“

„Fajn. Teď už musím jít dělat nějakou práci. Tak zítra čau...spolu rozžhavíme Peklo..“

Usmáli se na sebe, zamávali si a šli si po

svém. To nebylo pro Janu nic, co by ji zajímalo. Nevěřila, že by někdy našla někoho, kdo by ji měl rád. Alespoň trochu. Byla z toho velice smutná. Ale už si na samotu zvykla. K té dívce, Majce, přišla nějaká další holka. Vypadaly jako dobré kamarádky. Najednou nově příchozí zahlédla Janu a vytřeštila na ni vyděšeně oči. Proč na ni tak zírala? To Janě nebylo zvykem, a tak raději rychle zmizela do svého domku. Divné. Co tu holku mohl zajímat? Proč se na ni tak dívala? Jako by ji znala. Ale asi to nebylo nic důležitého, protože když se Jana podívala z okna, už tam obě dívky nebyly.

// Peklo //

Seděly jsme u stolku před restaurací na náměstí. Samozřejmě, že před tou nejdražší. Na stolku před námi ležely tři krabičky cigaret. Už teď byly poloprázdné. Kouříme hodně, to jo, ale přece si nebudeme kazit mládí, že? Před námi stály taky tři skleničky. Já jsem si objednala víno, Lenka cherry (nechutně sladkej humus dle mého názoru) a Hana vodku. Majka, Lenka a Hanka, naše velká trojka. Všem je nám ještě šestnáct a myslím, že nebýt Hanky, tak nám tady nenalijou. Ta Hanka... vypadá jako ženská, co v tom umí chodit. Nejenom vypadá... ona to fakt umí. Chlapi pro ty její zelený očka udělali cokoli. A ženský? Ty můžou puknout závistí, jak se za ní každé mužskej ohlíží, když zakroučí svým zadečkem v minisukni. Občas mi taky leze na nervy. S prominutím, chová se jako děvka. Vlastně... je to děvka! Vyspí se s každým, koho potká. Sice ještě ne za peníze, ale kdo ví, co ji v budoucnu potká? Občas jí přeju něco opravdu ošklivého. Jako třeba teď. Dva stolky od nás sedí Lukáš, otcův spolupracovník. Otec nás seznámil, no a od té doby nemám myšlenky na nikoho jinýho. Myslíte si, že tohle budu za chvíli říkat o někom jiným? Ne... Tohle není jako s těma ostatníma. Cítím, že tentokrát už to musí být trefa do černého. Teda pokud to tak můžu nazvat... Už mě pozval na rande. Dneska jsme se měli sejít v Pekle, místním klubu. Jenže... Myslím, že na mě si ani nevzpomene, jak tak kouká na Hanku. To bylo úsměvů, to bylo významných pohledů, to bylo dvojsmyslných narážek, ale teď... Teď jsem pro něho vzduch!

Jenom proto, že vedle mě sedí Hanka... Nenávidím ji!

„Vidíš ho?“ zeptala se mě Hanka. „Nejsem slepá“ chtěla jsem říct, ale zmohla jsem se jen na ubohé: „Jo.“

„Krásnej co? Ty oči... Má takovej roztomilej kukuč. Co ty na to?“ Bože... ten její andělský úsměv... kdyby věděla... Tohle je ten nejkrásnější chlap pod sluncem a ona... roztomilej kukuč... Co mám dělat?

„Myslím, že se ho zeptám, jestli dneska nechce zajít do Pekla... A vzít dva kamarády samozřejmě.“ Lenka se zahihňala a já jsem se jenom modlila, aby můj pohled nebyl tak vražedný, jako opravdu byl.

Hanka to dneska rozjela, to teda jo. Trochu zpocená si sedí na barové židličce a Lukáš se po ní plazí. Fakt mě zklamal, znala jsem ho od vidění a přišel mi jako fajn borec. Ale teď má jednu ruku na jejím stehně téměř až pod sukni a druhá ruka mu co chvíli sjíždí z jejího krku k podprsence. Teda ne že by tam našel něco nového. Ještě před chvílí se Hančiným poprsím v celé své kráse kochali všichni přítomní páni, že... Teda pro polovinu z nich, kteří měli tu čest strávit s ní noc mnohdy ve více než ve dvou, to taky nebylo nic nového... A taky jí ten maník cosi šeptá do ucha. Cosi? Po pravdě řečeno mám celkem jasnou představu co. Před chvílí jsem měla tu čest si něco podobného vyslechnout od Adama. Adam je můj učitel tělocviku. No co už... Jde mu o jednu noc, nic víc. Ale já mu nedám. Jasně, ráda si poslechnu, jak mi někdo lichotí, ale pardón. Bohužel mám možnost každý den sledovat chování mé milované kamarádka Hanky a už dávno jsem se rozhodla, že neklesnu tak hluboko...

Dobře Lenko, nekoukej na ně, to je jejich záležitost. Kdepak je Majka? Sedí v rohu, hmmm... je dneska divná. Nemluví s náma a hází okolo sebe výhrůžný pohledy. Dokonce na mě vyjela kvůli nějaké absolutní pakárně. Promluví si s ní. Snad už trochu vychladla.

„Maji? Můžu si přisednout.“

„Jestli ti to zato stojí...“

„Co se stalo?“

„Neřeš!“

„Řeším... Hele... není to náhodou kvůli támhle tomu?“

„Proč myslíš?“

„Protože se takhle chováš od oběda. Před tím si byla v pohodě... Nevím, co jinýho by tě tak mohlo rozhodit.“

„Jo. Je to kvůli němu.“

„A?“

„Leni, já to nechápu. Co na ni všichni vidí? Vždyť je to děvka! Přísahám, že jí zakroutím krkem!“

„Ale no ták... Taková silná slova. Za chvíli to přejde... Uvidíš...“

„Ne. To teda ne! Já bych jí tak ráda udělala něco hnusnýho... Jenže... Jediný, na čem jí záleží, je jenom ona.“

„Maji? Znáš jeho sousedku?“

„Ne... Měla bych?“

„To teda jo! Je to taková tichá puťka. Absolutně nezajímavá. Jmenuje se Jana. A nevěřila bys, jak je Hance podobná.“

„Co s tím?“

„Uvidíš... Ale až zítra... Pojd', pudem domů jo?“

„Vidíš to? Ona už si ho vede...“

„Majko... Zapomeň na to... Jdeme!“

// Odraz v zrcadle //

To sucho nemělo konce. Celý včerejšek pražilo slunko a dneska je to dokonce horší. Teploměr ukazoval něco okolo 30°C, což byla pro duben zcela nemyslitelná teplota. Ale lidé si jí užívali. Když už byla ta neděle, tak proč ne. Na koupalištích a u bazénů bylo plno, mnoho rodin se šlo projít někam z města do přírody

anebo se jen tak opalovali na balkónech či ve svých zahradách. Zato v kinech, v restauracích, ba i v prostých hospodách, kde bylo narváno v jednom kuse, nebylo teďka ani živáčka. Asi se nikdo nechtěl občerstvit studeným pivem anebo hospodští nějak nepočítali s horkem a zapomněli jej vychladit. Nebo prostě zavřeli a taky si užívali příjemného počasí. No kdo by nevyužil takového času pro nějaký odpočinek?

Jana stejně jako každý den byla na své zahradě. Zasadzovala sazeničky nových květin. Vždycky ji to velice bavilo. Ale dneska jí nebylo do smíchu. Bylo jí lehce blbě od žaludku, bolelo jí celé tělo, hlavně v intimních partiích, a měla pocit, jako by jí v hlavě někdo bušil do zvonů. Vůbec nevěděla, proč je tak zřícená. Ale nějak to neřešila. Nebyl jí to neznámý pocit. Právě když zasadila poslední sazeničku a chtěla se jít domů umýt, zaslechla za sebou nějaké hlasy. Když se podívala za sebe, uviděla opět onu známou dvojici dívek. Jedna z nich se k ní pomalým krokem blížila. Zrovna ta, kterou pan Štěpnička někam pozval. Znejistila. Co od ní může taková...ehm... zmalovaná fešanda chtít? Přece se s ní nikdy nebavila. Ale dodala si odvahy tím, že si uvědomila, že se stejně asi zeptá na jejího souseda, se kterým se vídá. A tak jí šla vstříc pozdravit ji, zjistit, co chce a obratně ji poslat pryč.

„Zdravím, mohu ti nějak pomoci?“

„Hele, kdo ksakru seš? Já na takový věci jako dvojníci lidí nevěřím, takže ty rychle vyklop. Seš její sestra či co?“

„Prosím? Já nemám žádné sourozence. Co si to jako dovolujete?“

„Hele, na co si to sakra hraješ? Když nemáš žádnou sestru, tak to znamená, že seš to ty. Proč ses takhle vymódila? Skrýváš se snad? Hele, proč si mi dohájje neřekla, že bydlíš vedle Lukáše? Vždyť si nás musela spolu vidět! Pročs mi ho přebrala v tom klubu, ty děvko! Muckáte se tam přede mnou, plazíte se na sobě a já se na to všechno musela dívat! Já ti snad vyškrábu oči! Proč?! Proč seš Hanco taková děvka sakra?! To se jako vůbec jako nestydíš?!

Je mi z tebe zle!“

„J-já nevím, o čem t-to mluvíš... T-to musí být nějaký o-omyl. Já se jmenuju J-Jana, a ne Hanka...“

; „Nelži mi tady do očí! Jak si to jen můžeš dovolit, dělat ze sebe úplně někoho jiného?! Tím, že se jednou nenamaluješ, oblečeš se do černých cáru a říkáš ‚Nevím nevím kdo seš a co po mně chceš‘, mě neoklameš! Pro tebe naše kamarádství neznamena nic! Víš co?! Tohle je konec! Ani já, ani Lenka s tebou už nepromluvíme! Navždy sbohem a prosímtě, když už si mi ukradla Lukáše, tak mi ho už nech být! Sbohem!“

„A-ale já jsem s ním nic n-nemě...“

Ani to nedořekla, protože ji už dívka nevnímala a rychlým rázným krokem odešla ke kamarádce. Ještě jednou na ni hodili nenávistný pohled a pak se otočili a zmizeli v dále. Jana nenacházela slov. Byla dost zmatená. Věděla, že jednou přijdou následky činů té druhé, ale nečekala, že to bude tak brzy. Vždyť to bylo jen pár měsíců. A teď... prostě to přišlo. Ucítila, jak jí začínají vlhnout oči, a tak se rozběhla do domu a zamkla za sebou. Rozplakala se. Není se přece čemu divit – takový život, jaký má ona, má jen málokdo, a tak jí skoro nikdo nemůže rozumět. Vešla do koupelny, aby si vzala nějaké kapesníčky.

Najednou se jí zmocnil pocit, že ji někdo sleduje. Bedlivě se porozhlédla po místnosti, ale nikdo tam nebyl. Lehce si oddechla. Šla k umyvadlu si umýt obličej a vzít si nějaké prášky ze zrcadlové skříňky nad umyvadlem. Bere je od té doby, co to začalo. Někdy si prostě nedokáže vybavit, co dělala den předtím, kde byla a s kým se bavila. Někdy se prostě probudí, aby jen zjistila, že je úplně někde jinde a že je pozitří. Předtím, než skříňku otevřela, se podívala do zrcadla. Viděla tam uplakanou dívku s neupravenými vlasy v černém. Prostě sebe. Otevřela víčko od krabičky s prášky a jeden si vzala. Věděla, že po něm za chvíli usne, a tak rychle vrátila prášky do skříňky a zavřela ji. Ale když se opět podívala do zrcadla, viděla tam někoho jiného. Sebe s naličeným usměvavým obličejem ve vyzývavém oblečení. Prostě viděla tu druhou. Odraz v zrcadle se na ni usmíval a těšil se, až si opět vymění role. Až se konečně zase dostane na druhou stranu a šedou myšku uvrhne do vězení za zrcadlem, ze kterého ji pustí, až se zas vrátí. Takhle to šlo vždycky. Obě to velice dobře věděly. A přitom byly tak rozdílné. Jana vyšla z koupelny a šla si lehnout do postele. Už začala ztrácet vědomí. Ale předtím, než usnula, jí hlavou proběhlo pár myšlenek: *Někdy i odraz v zrcadle ukazuje něco jiného, než to, co skutečně je. Někdy i odraz v zrcadle je zkroucený a divný. Někdy i odraz v zrcadle je naším největším nepřítelem...*

6° vnitřního zmatku

Tufind

Epilog – Zmatená mysl

Na zemi ulice sedí pomatené děvče a pláče,
Kolem ní lhostejně prochází chlapec a zvesela skáče.
Nevšímá si jí, hanba a ostuda ho drží na uzdě,
Od zachraňování našich milovaných však není pozdě.

Každý z nás se snaží pochopit ten zmatek hluboko uvnitř
Zmocňující se strachů užírajících naši duši zvnitř.

*Je dokonalostí pravidelný přechod nálad pln chválou?
I po válce si jen myslí, že je neustále pod palbou.
Vryli mu lži do hlavy, tak se nechal slepě zlákat slávou.
Do deníku vylila roztrhanou na kousky duši svou.
Pocit obklíčení zdmi, to jediné ho provází zlou tmou.
Každý den se probudí a ptá se - je ona tou či onou?*

Jen milost v našich srdcích a naděje v našich tvářích může
Se postavit nemocím duše, dostat se do jejich kůže.
Pro ty choré je lehké si splést všední den s chaotickým snem.
Jaká je hranice mezi šílenstvím a zdravým rozumem?
Odpověď je neznámá a nemáš ji za nejdražší cetku.
Hledám ji ve zmatené mysli - Šest stupňů vnitřního zmatku...

RENDEZ-VOUS

Maxmilián, Jeremiáš

Dnes pro vás máme speciální vydání rozhovoru. S člověkem, kterého většina z vás osobně nezná, ale už jste o něm četli. V dubnovém čísle se od něj objevily dvě básničky, které za něj poslala Daisy. V květnu jste mohli jeho jméno vidět v rubrice *Děkujeme*.

Tentokrát jsme udělali rozhovor s **Jaimem**. Byl to na naše zvyklosti neobvyklý rozhovor, protože byl na dálku 360 kilometrů, zprostředkovaný starými dobrými dopisy psanými ručně.

Jaim se nachází na místě, kam za ním na návštěvu mohou akorát nejbližší příbuzní. Byl tak ochotný a podělil se s námi o to, proč musí být tak daleko od Brna, kde má rodinu a přátele, a také, co dělal předtím, než se tam dostal, a co plánuje potom.

Bohužel udělal spoustu chyb. Třeba se z nich

poučíte. A třeba pochopíte, že i lidé jako on mají právo dostat další šanci. Že i přesto všechno má sny, které chce uskutečnit. Každý z vás může být jedním z těch, kteří mu pomohou aspoň trochu zpříjemnit jeho současnou situaci, aby neztratil naději, že pak bude líp.

Předem varujeme, že z důvodu autentičnosti je v rozhovoru pár vulgarismů.

Jak je to dávno, co jsi chodil do Šestky?

Začal jsem asi v šesti letech a chodil jsem nějakých osm let. Přesně si to nepamatuju.

Proč jsi odešel?

Myslím, že jsem začal mít pocit, že tam tak trochu nepatřím, protože jsem měl mimo oddíl úplně jiné styl života, než bych mít měl.

Jak jsi se do skautu dostal?

Přived mě tam Loki, chodili jsme spolu do

školy a on už nějaký ten pátek členem byl. Když jsem začínal, oddíl byl jen chlapecký, byli jsme Medvědi 42. oddíl.

Vzpomínáš rád na dobu ve skautu? Co je první zážitek, na který si ze skautského prostředí vzpomeneš?

Vzpomínám rád, někdy mi ty časy fakt chyběj... Teď si vybavuju svý noční hlídky, ty jsem fakt nedával.

Co ses ve skautu naučil? Dal ti skaut něco do života?

Myslím, že mi dal skaut docela hodně. Poznal jsem díky němu hodně lidí a kamarádů, kteří nemyslej jen sami na sebe a mají něco v hlavě a srdci.

Na které lidi ze skautu si vzpomínáš? Uveď alespoň tři nejdůležitější. Proč sis vybral právě je?

Vybaví se mi určitě Wheb, ten mě hodně držel a vždycky jsem se s ním dobře zasmál. Pelco. S tím jsem si vždycky hafo rozuměl a dobře si s ním pokecal. Daisy. I když jsme spolu nějak víc nekomunikovali, vždycky se mi na ní hrozně líbila její snaha pomáhat druhým, má fakt zlatý srdce. Mohl bych ještě dlouho pokračovat, ale to by se sem už nic jiného nevešlo.

Začal jsi brát drogy už v době, kdy jsi chodil skautu?

Jo. Tou dobou jsem bral spíš jen tak „víkendově“, ale bral.

Věděl o tom ze skautu někdo?

Myslím, že ne.

Proč jsi začal brát?

Začal jsem experimentovat, protože kamarádi už s tím měli zkušenosti a já nechtěl zůstat pozadu. Ten zlom z experimentování k závislosti přišel, když jsem ztratil člověka, kterého jsem až za hrob miloval. Měl jsem život tak nějak naplánovaný s ní, jenže ona to ze dne na den vzdala a já si myslel, že drogama se z toho dostanu, jenže mi nedošlo, že se tak dostanu do mnohem větších problémů.

Uvědomoval sis, že je to nebezpečné?

Že je to nebezpečný mi ze začátku ani nedocházelo, furt jsem to bral jen jako zábavu a hlavně takový odreagování od problémů.

Co ti drogy přinesly?

Nic pozitivního!

A co ti vzaly?

Zdraví, kamarády, známý, svobodu.

Kolik peněz jsi do nich denně investoval?

Ze začátku to byla tak pětistovka denně, ale ke konci už jsem potřeboval dva tisíce a někdy i víc na den. Bylo to fakt docela hrozný.

Kradl jsi kvůli drogám?

Bohužel jo.

Kde jsi sháněl peníze, než jsi začal krást?

To mě „živili“ rodiče, kteří netušili, na co ty peníze používám.

Jaké všechny druhy drog a jaké způsoby podávání jsi vyzkoušel?

Začínal jsem s trávou, pak jsem vyzkoušel na nějaký diskotéce extázi a pak kokain, pervitin, zkoušel jsem i všelijaký druhy prášků ve větší míře, než se měly užívat. Trávu jsem kouřil, extázi a prášky polykal, pervitin jsem nejdříve šňupal, kokain kouřil. Pervitin jsem pak začal taky kouřit a když už mi to nestačilo, začal jsem si ho píchat a u toho jsem zůstal.

To si nikdo nevšiml, že bereš drogy?

Snažil jsem se to skrývat, jak to jen šlo, hlavní bylo mít dlouhý rukávy, aby nebyly vidět vpichy po jehlách. Pár lidí to možná tušilo, jenže asi si to nechtěli připustit, že by to mohla být pravda. Feťák si vždycky najde výmluvu pro svý chování, pro okolí i sám pro sebe.

Po jak dlouhé době ses z drog dostal? Co ti pomohlo?

Asi dva roky jsem bral opravdu hodně, vlastně nonstop. Dostala mě z toho slečna, která mi dala najevo, že jí na mě fakt záleží a já si uvědomil, že má smysl zkusit začít žít znova

bez perníku, že má život smysl a že není všechno ztracený. Jen díky ní jsem se z toho dostal.

Kde se nacházíš teď?

Nacházím se v Kynšperku nad Ohří, ve věznici s ostrahou.

Za co sedíš a jak dlouho tam budeš?

Sedím za krádež a za loupež. Loupež jsem teda neudělal, ale bohužel se mi to nepovedlo u soudu vysvětlit... Dostal jsem tři roky, za sebou mám asi čtrnáct měsíců, takže před sebou toho mám ještě docela hodně. Mám sice možnost požádat si o podmíněčný propuštění už tento rok v říjnu, ale jestli mě pustí, tak to je zatím ve hvězdách.

Jaké to tam je? Objevuje se tam třeba šikana?

Je to tady docela náročný na psychiku, protože lidi taky nejsou zrovna to pravý ořechový. Režim, kterej tady panuje, taky není nic moc, všechny dny jsou na chlup stejný. Šikana se tady objevuje, i když nevím, jestli bych to nazval zrovna takhle. Funguje tady prostě právo silnějšího.

Máš tam co dělat? O čem přemýšlíš?

Nedá se tady dělat v podstatě nic, právě proto tady člověk hafo přemýšlí. Přemýšlím úplně o všem, o tom, co bylo, co je, jak to bude, až se dostanu ven, a hlavně o tom, že se už nesmím nikdy dostat tam, kde jsem byl.

Co máš v plánu dělat, až tě pustí?

Já mám plánu hrozně moc, ale pořád se to mění, takže zatím nic konkrétního. Jen vím, že chci nějak varovat mladý proti riziku s drogami, jsem v kontaktu s jednou slečnou, která dělá na protidrogový prevenci pro mladý a máme tam nějaký plány...

A co škola - budeš pokračovat ve studiu? Na jaké škole jsi vlastně studoval?

Vlastně mám jen základku, pak jsem si dodělal rekvalifikační kurz „kuchař, číšník“ a ještě mám barmanskej kurz. Studovat dál už nechci, já školu nějak nedávám.

První věc, kterou uděláš, až vyjdeš z vězení?

Sejdu se se všema, který mám rád.

Jak ti mohou pomoci lidé zvenku?

Mně pomáhá každej dopis zvenku, vždycky si uvědomím, že venku někoho mám, někoho, kdo si na mě najde čas, vzpomene si a napíše mi. Odepisování mi pak zabere nějaký čas, takže mi to tu rychleji utíká.

Kdybys mohl mluvit sám se sebou před tím, než jsi začal brát drogy, co by sis se svými nynějšími zkušenostmi řekl?

Nedělej kokotiny, jsou lidi, kterým na tobě záleží a mohl bys je ztratit!!!

Co tvoje rodina? Pomáhá ti? A byla ti oporou i předtím, než jsi začal brát?

Má rodina mi byla oporou vždycky a je mi i teď, jenže mně to dřív nedocházelo a nevážil jsem si toho, čímž jsem jim hodně ublížil.

Máš sourozence?

Mám jednoho mladšího bráchu.

Za co bys rodičům poděkoval?

Mým rodičům děkuju úplně za všechno, hlavně za trpělivost, kterou se mnou měli a mají. Za to, že to se mnou nikdy nevzdali a vždycky mi dali šanci, i když ta předchozí byla už poslední.

Jaký je tvůj sen?

Můj největší sen je mít rodinu, kterou budu moct zabezpečit a která se na mě bude moct spolehnout.

Kolik by chtěl mít dětí? Jak by se jmenovaly?

Chtěl bych tak dvě děti. Holky by se jmenovaly Jennifer, Laura nebo Nikol, prostě typický český jména. A kluci? Tom, Alexandr nebo Honza.

Kde plánuješ žít? Město/venkov...?

Město, já jsem městskej tvor, na vesnici bych se asi nudil, i když ten klid taky není

k zahození...

Jaká je podle tebe nejdůležitější vlastnost člověka?

Ochota pomáhat druhým.

A kterou vlastnost naopak nejvíc odsuzuješ?

Povýšenost člověka nad člověka, to fakt nedávám...

Jak se díváš na role žen a mužů ve společnosti?

Myslím, že jsme všichni lidi, ať žena nebo muž. Práva by měly být pro všechny stejné. Akorát nějaká slečna s lopatou nebo sbíječkou, to asi není úplně ono... Ale myslím, že kdo chce kam, pomozme mu tam. Prostě rovnoprávnost.

Jsi věřící?

Od malička jsem byl ve víře v Boha vychovávaný, ale přiznat veřejně, že v Boha věřím, jsem se styděl. Až tady jsem si pořádně uvědomil, jak na tom doopravdy jsem, takže jo, jsem věřící.

Orientuješ se v politické situaci České republiky? Koho bys volil?

V politice se vůbec neorientuju, sem tam něco slyším v rádiu, nebo vidím v televizi. Asi bych volil zelený, ale stejně bych si to musel pořádně promyslet...

Jak se jmenuje tvá oblíbená kniha?

Mládí v hajzlu. Čtu to hrozně rád, protože... vlastně ani nevím proč, prostě mě to baví.

A oblíbená hudba?

Rád poslouchám hip-hop a rap. Mám tu hudbu rád kvůli textům, jejich obsah mi fakt sedí.

Oblíbený film?

Těch mám taky trochu víc, třeba Amores perros, Hříšný tanec 1, Island.

Čím jsi chtěl být jako malý?

Vzhledem k tomu, kde zrovna teď jsem, je to asi docela paradox, ale policajtem. Jo ještě popelářem, asi jako každéj malej kluk. Obdivoval jsem, jak točeš téma popelnicama.

Do které cizí země by ses chtěl podívat?

Chtěl bych na karneval do Ria, to je můj sen. Taky mě láká Porto Rico a Jamajca. Mám ty země vysněný od malička, něčím mě lákají.

Vzkaz čtenářům?

Dvakrát měř a jednou řež. Ten život, kterej poděláš, může bejt tvůj. Držte se a buďte v pohodě!!!

Pro ty z vás, kteří se rozhodli si s Jaimem psát nebo mu poslat alespoň jeden dopis:

Adresu na Jaima můžete získat od Eiko, Pelca, Daisy, Wheba, Eršina, Knofly či dalších, kteří si s ním píší. Nebo stačí poslat mail na ajetak@pandora.cz a my vám adresu velmi rádi sdělíme.

PS.

12. června v 9.00 držte Jaimovi palce. Požádal si o přemístění do věznice s nižším stupněm zabezpečení, což by mu mohlo otevřít cestu k dřívějšímu propuštění. Ve čtvrtek 12. má soud, který rozhodne, zda mu vyhoví či ne...

A co na to vůdce střediska?

Když se mě Maxmilián s Jeremiášem ptali, jestli může být rozhovor s Jaimem v Ajetáku, nevěděl jsem, co na to říct. Nikdy jsem nechtěl žádnou cenzuru, ale teď jsem byl rád, že se mě na to zeptali. Ajeták si čte kde kdo – co si o nás pomyslí? Náš bývalý člen bral drogy a navíc skončil v kriminále. To je ale banda, ti Skauti, tam svoje dítě nedám... Pak jsem si ale říkal, že tento rozhovor může udělat

více dobrého, než špatného. Že donutí každého se zamyslet.

Všechny děti od malička slychají, že nemají kouřit, chlastat a brát drogy. Kouří ale polovina jejich rodičů, pivo nebo víno si dá občas téměř každý a žádný problém to není. Tak co kdybychom to taky vyzkoušeli? Aha... v podstatě o nic nejde. A co ty drogy? Že by taky o nic nešlo? I Jaim to ze začátku

Wheb

bral jenom jako zábavu, než bylo pozdě. Říká se, že jenom blbec se spálí dvakrát o tytéž kamna. Jaim se spálil jednou a z jeho dopisů věřím tomu, že už se víckrát nespálí. Že se od drog bude držet daleko a do vězení už taky nechce. Také se ale říká, že z vlastních chyb se umí poučit každý; inteligent se poučí z chyb těch ostatních. A proto jsme se s Maxmiliánem a Jeremiášem rozhodli, že rozhovor s Jaimem otiskneme. Aby každý viděl, že k drogám nemusí být tak daleko ani ze skautského oddílu. Ale hlavně, že to opravdu nestojí zato. Že se kvůli drogám dá přijít o peníze, o děvče, o svobodu...

Vzpomínám si, že kdykoliv byl někde nějaký průšvih, Jaim u něj nechyběl. Posprejovaná vrata, kouření na latríně. Je to na vyhození z tábora? Spousta vedoucích by to udělala bez váhání. Kvůli riziku, že ostatní děti zkazí. Jak se ale ukázalo, Jaim ostatní nezkazil. Kdybychom jej byli z tábora vyhodili, ostatní by na něj asi zapomněli, Jaim by odešel a dál kouřil a sprejoval po vratech. Tábor jej kouřit neodnaučil. Ale díky táborům je Jaim náš kamarád. Kamarád, kterému stojí zato psát i do vě-

zení. Kamarád, který když potřebuje pomoc, tak na něj nezapomeneme.

Mít ve svém okolí někoho, jako je Jaim, je podle mě pro naše středisko obrovská výzva. Když si tak uvědomím, co všechno Jaim mohl udělat a za co ho mohli zavřít, je vlastně docela štěstí, že dostal jenom tři roky. Snad mu to bude stačit k tomu, aby tuto zkušenost nemusel opakovat. Nejdůležitější chvíle přijde poté, co ho pustí. Možná to bude znít šíleně, ale pak chci Jaima vzít na tábor. Nebo aspoň na výlet. Protože vidět člověka, který se kvůli drogám dostal tam, kam se dostal, je pro děti lepší než tisíc brožurek z protidrogového centra. Protože Jaim potřebuje mít kamarády, kteří mu umožní žít normální život. Kdyby každý ze všech těch Jaimů, kterých jsou plné věznice, měl svůj skautský oddíl, ke kterému by se mohl vrátit, možná by se nevracel do vězení. A možná, že máme mezi sebou někoho, kdo by si v budoucnu nějakou drogu dal. A jediný, kdo ho dokáže přesvědčit, že je to hloupost, může být právě Jaim.

Dětský ufobalový turnaj 2008: Zase nic...

Bris a Jethro

Dějà vu. Už viděno. Jako loni. Opět „jenom“ druhé místo. Chybělo ale málo. Jeden bod, popřípadě dva góly. Nu což, naše středisko skončilo na dětském ufobalovém turnaji opět stříbrné a prodloužila čekání na triumf už na druhý rok. Snad to příště konečně vyjde.

Dětský ufobalový turnaj proběhl v neděli 18.5. v Zamilovaném hájku. Zúčastnilo se ho pouze osm týmu do patnácti let včetně, z toho dva reprezentovaly naše středisko. Bylo to již dříve zmíněné *Bolí tě to* a jako druhý tým se co nejlepší pozice snažili dosáhnout *Obludy a Mikeš*. Ti vybojovali šestou pozici. Protože bylo zúčastněno osm týmu, hrálo se systémem každý s každým. Konec turnaje byl poznamenán bouřkou, proto poslední zápasy byly sehrány za vydatného deště a vyhlášení výsledků proběhlo též v rychlosti. Teď bude následovat popis průběhu většiny zápasů našich týmu. Za tyhle data můžeme poděkovat Jethrovi, který se vydal do Zamilovaného hájku i s notebookem a zapisoval a zapisoval.

Obludy a Mikeš - Panterři 1:1 (0:1)

Gól Oblud: 12. minuta Tebi (Souri)

Již po 45 sekundách zaskočili obhájci loňského titulu Obludy gólem. Jejich střelec využil zaváhání naší obrany a nedal Ithrigovy sebemenší šanci. Do konce poločasu již Ithrig neinkasoval nýbrž svůj tým podržel a dal mu naději do druhého dějství. Ihned ze začátku druhého poločasu Mikeš tvrdou ranou prověřil brankáře panterů. Ve třetí minutě si Ithrig připsal další úspěšný zákrok a trenér Panterů, jež stál vedle mě začínal být čím dál tím víc nervózní. A jeho nervozita

byla oprávněná. Jeho tým hrál opravdu hrozně a vyrovnávací gól Oblud vysel ve vzduchu. Na konci 12 minuty vyrovnala Tebi perfektní střelou po Sourinině přihrávce. Do konce zápasu se Panteri ještě snažili obrátit vedení na svoji stranu, ale Ithrig byl proti. Zápas skončil 1:1 a oba týmy si připsaly po jednom bodě.

Bolí tě to - Spice boys 6:0 (3:0)

Góly Bolí tě to: 2. Xall (Matěj) 4.Xall (Wizy) 6.Matěj (Trocík) 10.Trocík (Xall) 11.Matěj (Xall) 14. Matěj (Rowis)

Bolí tě to na svého soupeře vlétlo už od začátku a již v první minutě musel jejich brankář zasahovat proti Matějově střele. Tentokrát ještě úspěšně. V čase 1:45 již Matěj přihrál Xalloví a ten nezaváhal. Druhý gól přidal ten samý hráč a to již po minutě a půl, tentokrát po Wizyho přihrávce. Nezapomeňme ani na brankáře Kubu, který musel také prokázat své schopnosti proti střelám soupeře. Ještě před poločasem přidal třetí gól Matěj po Trocíkově přihrávce. V druhém poločase již naprosto na hřišti vládl jeden tým a to ten nás. Trocík a Matěj ještě přidali celkově další tři góly a Bolí tě to nádherně vstoupilo do turnaje jasným vítězstvím 6:0.

Obludy – Spice Boys 1:2 (1:1)

Gól Oblud: 7. Mikeš (Tebi)

Ithrigovy zákroky: 11 střel, 9 úspěšných zákroků, 2 góly, procentuální úspěšnost: 81%

Bolí tě to – Odpad 4:1 (2:1)

Góly Bolí tě to: 1. Rowis (bez asistence) 6. Xall (Rowis) 9. Xall (Rowis) 12. Matěj (Xall)

Obludy – Odpad 0:3 (0:2)

Jediný zápas ve kterém Obludy nedokázaly překonat brankáře soupeře. Největší šance měla Tebi, bohužel ani jedna její střela neprošla za brankovou čáru.

Bolí tě to – Zblitek 1:3 (1:2)

Gól Bolí tě to: 8. Trocík

Klíčový zápas. Utkali se spolu dva nejlepší týmy. Bolí tě to svého soka naprosto přestřílelo, bohužel brankář Zblitku propustil pouze Trocíkovu ránu. Zblitek přidal góly hlavně z brejkových situací. Protože na konci turnaje byla bouřka, neuvažovalo se ani o případném finále, kde by hrály dva nejlepší týmy, a Bolí tě to se muselo poklonit svému soupeři.

Obludy – Zblitek 1:2 (1:2)

Gól Oblud: 5.Mikeš (Souri)

Obludy zaskočily Zblitek a málo chybělo k tomu, aby s nimi remizovaly a pomohli Bolí tě to k vítězství. Bohužel též prohráli, akorát o gól méně. Ve druhé minutě dal Zblitek gól, v páté

minutě kontroval Mikeš, ale před poločasem ještě vedení na svoji stranu otočil Zblitek a celý druhý poločas si vedení pohlídal. Obludy předvedli statečný a nebojácný výkon.

Bolí tě to – Obludy a Mikeš 8:1 (2:1)

Góly: 3. Rowis (Xall) 4. Wizy (Matěj) 6. Julča (Michal) 9. Xall (Matěj) 10. Trocík (Matěj) 11. Wizy (Xall) 12. Trocík (Matěj) 13. Matěj (Wizy) 14. Matěj (Xall)

Co dodat? Bolí tě to se předvedlo v plné své síle...

Obludy – Včelky 2:0 (1:0)

Góly Oblud: 5. Michal (Tebi) 14. Mikeš (Tebi)

Utrápený zápas proti outsiderovi celého turnaje.

*Zbylé zápasy nebyly zdokumentovány kvůli dešti nebo vzájemnému kolidování zápasů obou našich družstev.

	Orion	Panteri	Spice Boys	Odpad	Zblitek	Bolí tě to	Obludy a Mikeš	Včelky	Body	Skóre	Pořadí
Orion		2 : 0	0 : 0	0 : 3	0 : 2	0 : 6	1 : 1	3 : 0	4	6 : 12	5.
Panteri	0 : 2		1 : 2	2 : 6	0 : 0	0 : 7	1 : 1	3 : 0	4	7 : 18	7.
Spice Boys	0 : 0	2 : 1		2 : 2	0 : 4	0 : 6	2 : 1	2 : 0	8	8 : 14	4.
Odpad	3 : 0	6 : 2	2 : 2		0 : 2	1 : 4	3 : 0	3 : 0	9	18 : 10	3.
Zblitek	2 : 0	0 : 0	4 : 0	2 : 0		3 : 1	2 : 1	5 : 0	13	18 : 2	1.
Bolí tě to	6 : 0	7 : 0	6 : 0	4 : 1	1 : 3		8 : 1	6 : 0	12	38 : 5	2.
Obludy a Mikeš	1 : 1	1 : 1	1 : 2	0 : 3	1 : 2	1 : 8		2 : 0	4	7 : 17	6.
Včelky	0 : 3	0 : 3	0 : 2	0 : 3	0 : 5	0 : 6	0 : 2		0	0 : 23	8.

Druhé místo, Xall přesto nejlepší

Poprvé se i na dětském turnaji zapisovali střelci gólů, vítěz byl odměněn věcnou cenou. Mezi prvními třemi se umístili dva střelci Bolí tě to (Xall a Matěj) Zajímavé je, že Xall, který skončil 1. měl na svém kontě více gólů než jakýkoliv tým dohromady. A to se cení.

A to bude pro dnešek vše. Dík patří organizátorů za uspořádání turnaje, ale také všem hráčům, Alfimu a mě možná taky...PS: Sorry Bolí tě to za ten poslední neuznaný gól proti outsiderovi Včelky. Při jejich rozehrávce jsem řekl poslední akce, akorát jsem pískl pozdě, měl jsem pískat ihned při jejich ztrátě ufa a ne těsně před Xallovou střelou...XD

Místo	Jméno	Počet gólů	Tým
1.	Xall	19	Bolí tě to
2. - 3.	Hřib	7	Odpad
2. - 3.	Matěj	7	Bolí tě to
4. - 5.	Filip	6	Zblitek
4. - 5.	Vítek	6	Zblitek

Kanadské bodování za poslední dva ročníky brněnského roverského ufobalu:

Tabulka Kanadského bodování							
po pátém ročníku 2008							
Pořadí	Jméno	Team	IV.ročník		V.ročník		Součet
			27.5.2007		17.5.2008		
			góly	asist	góly	asist	
1	<u>Miláno</u>	Tamara, <u>Hot Dogs</u>	22	11	16	14	63
2	<u>Tomáš</u>	Tamara, Válcovny	13	10	21	14	58
3	<u>Maho</u>	Do hlavy ne, <u>Hot Dogs</u> , Orion	19	5	20	10	54
4	<u>Honza O.</u>	Tamara (Dvanáctka)	11	8	15	10	44
5	<u>Radek</u>	Orion, Orion 2	6	7	12	13	38
6	<u>Alfi</u>	A je to V(Venčím rybu), Hrana	10	7	11	9	37
10	<u>Thran</u>	A je to V(Venčím rybu), Hrana	4	3	15	8	30
11	<u>Xall</u>	A je to <u>Ch</u> , Ufobazar	13	4	8	4	29
12	<u>Frim</u>	A je to <u>Ch</u> , Ufobazar	7	7	9	5	28
14	<u>Malmed</u>	A je to V(Venčím rybu), Hrana	3	5	6	13	27
15	<u>Matěj</u>	A je to Z, Ufobazar	6	5	8	5	24
28	<u>Orwen</u>	A je to V, Hrana	2	0	9	9	20
31	<u>Alwar</u>	A je to Z, Venčím rybu, Ufobazar	7	4	1	5	17
39	<u>Bris</u>	A je to <u>Ch</u> , Ufobazar	2	6	4	2	14
43	<u>Chani</u>	A je to <u>Ch</u> , Ufobazar	2	4	0	5	11
44	<u>Wheb</u>	A je to <u>Ch</u>	5	5	-	-	10
54	<u>Rowis</u>	Zbytek	-	-	7	2	9
69	<u>Wizy</u>	Zbytek	-	-	2	5	7
85	<u>Akil</u>	A je to <u>Ch</u>	2	2	-	-	4
87	<u>Márty</u>	Krupičkovy tanky, A je to <u>Ch</u>	1	3	-	-	4
97	<u>Maenvin</u>	A je to Z, Ufobazar	1	1	0	2	4
108	<u>Trocik</u>	Zbytek	-	-	2	1	3
109	<u>Okeo</u>	Zbytek	-	-	1	2	3
127	<u>Zico</u>	A je to <u>Ch</u>	1	0	-	-	1
111	<u>Terorista</u>	A je to Z	0	1	-	-	1
147	<u>Zajda</u>	Zbytek	0	0	0	1	1